

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Ławnicy: Sylwia Nowacka, Marek Karbowski

Protokolant: staż. Magdalena Górecka

**przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu Anny Kondratowicz
po rozpoznaniu w dniach 11 i 30 września oraz 30 października 2019 r.**

sprawy Ł. L., syna M. i A., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 5 stycznia 2019 r. w miejscowości S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał: 3 woreczki strunowe z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 4,60 grama brutto (2,803 grama netto), dwa skręty z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,65 grama brutto (1,192 grama netto), woreczek foliowy z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 5,18 grama brutto (4,563 grama netto), kubek plastikowy z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 11,55 grama brutto (5,735 grama netto) i pojemnik plastikowy z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 12,40 grama brutto (11,669 grama netto) tj. posiadał środek odurzający ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 35,38 grama brutto (25,962 grama netto)

tj. o czyn z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie bliżej nieustalonym od czerwca 2017 roku do 5 stycznia 2019 roku w S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co najmniej 30-krotnie udzielił małoletniemu wówczas A. J. oraz po osiągnięciu przez niego wieku 18 lat: środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości od 0,3 do 1 grama netto i wartości około 50 złotych za jedną porcję, tj. udzielił małoletniemu wówczas A. J. środka odurzającego marihuany o łącznej wadze co najmniej 30 gram netto z czego osiągnął korzyść majątkową wartości co najmniej 1500 zł, a nadto w tym okresie udzielił nieodpłatnie małoletniemu wówczas A. J. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w nieustalonej ilości i wartości, a także w styczniu 2019 roku w dniu bliżej nieustalonym udzielił nieodpłatnie A. J. ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1,45 grama brutto

tj. o czyn z art.58 ust.1 w zbiegu z art.58 ust.2 w związku z art.59 ust.1 i art.59 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 kk w związku z art.12§1 kk

III. w okresie bliżej nieustalonym od sierpnia 2018 do końca grudnia 2018 roku w S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzielił P. S. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż

włókniste, każdorazowo w ilości od 1 do 2,5 grama netto i wartości około 40 złotych za 1 gram, tj. udzielił P. S. środka odurzającego marihuany o łącznej wadze co najmniej 100 gram netto z czego osiągnął korzyść majątkową łącznej wartości co najmniej 4.000 zł

tj. o czyn z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 kk

IV. w okresie bliżej nieustalonym od połowy 2017 roku do końca grudnia 2018 roku w S. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzielił K. K. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości od 1 do 5 gram netto i wartości około 40 złotych za 1 gram, tj. udzielił K. K. środka odurzającego marihuany o łącznej wadze co najmniej 70 gram netto z czego osiągnął korzyść majątkową łącznej wartości co najmniej 2.800 zł,

tj. o czyn z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 kk

V. w okresie bliżej nieustalonym od października 2018 roku do stycznia 2019 roku w S. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czterokrotnie udzielił D. M. (1)środku odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości 1 grama netto i wartości około 40 złotych za 1 gram, tj. udzielił D. M. (1) środka odurzającego marihuany o łącznej wadze co najmniej 4 gram netto z czego osiągnął korzyść majątkową łącznej wartości co najmniej 160 zł,

tj. o czyn z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 kk

1) Oskarżonego uznaje za winnego przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w sposób wyżej opisany w punktach I. i za to na podstawie art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Oskarżonego uznaje za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, popełnił następujące przestępstwa:

a) przestępstwo z art.58 ust.1 i art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. w ten sposób, że w okresie od marca 2018r. do 5 stycznia 2019r. w S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co najmniej 30-krotnie udzielił A. J. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze co najmniej 30 gram netto osiągając w ten sposób korzyść majątkową wartości co najmniej 1.500 zł, a nadto w tym okresie udzielił nieodpłatnie A. J. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w nieustalonej ilości i wartości

b) przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w sposób wyżej opisany w pkt. III.

c) przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w sposób wyżej opisany w pkt. IV.

d) **przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w sposób wyżej opisany w pkt. V.**

i za popełnienie wszystkich tych przestępstw na podstawie art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.91§1 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

3) Na podstawie art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu wyżej w pkt.1 i 2 wymierzając mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

4) Na podstawie art.63§1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 16.20 dnia 5 stycznia 2019r. do godz. 14.10 dnia 16 maja 2019r..

5) Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem za przestępstwa przypisane wyżej w pkt.1-2 części rozstrzygającej wyroku zasądza od oskarżonego na rzecz Fundacji (...) z siedzibą przy ul. (...) w P. (nr rachunku bankowego: (...)) nawiazkę na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii w kwocie 3.000 zł (trzy tysiące złotych).

6) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionych przez oskarżonego przestępstw przypisanych mu w pkt.2 części rozstrzygającej wyroku w wysokości 8.460 zł (osiem tysięcy czterysta sześćdziesiąt złotych).

7) Na podstawie art.70 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem za przestępstwo przypisane w pkt.1 części rozstrzygającej wyroku orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych dowodów rzeczowych w postaci młynka do mielenia suszu, woreczków strunowych oraz wagi elektronicznej.

8) Na podstawie art.70 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem za przestępstwo przypisane w pkt.1 części rozstrzygającej wyroku orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych dowodów rzeczowych w postaci:

- „skręta” z zawartością suszu roślinnego o wadze 0,421 grama
- „skręta” z zawartością suszu roślinnego o wadze 0,267 grama
- trzech woreczków strunowych z zawartością suszu roślinnego koloru zielono- brunatnego o wadze: 0,677 grama, 0,737 grama, 0,710 grama
- woreczka foliowego z zapięciem strunowym z zawartością suszu roślinnego o wadze 4,314 grama
- suszu roślinnego zabezpieczonego w kubku plastikowym o wadze 5,470 grama
- suszu roślinnego zabezpieczonego w pojemniku plastikowym o wadze 11,137 grama.

9) Na podstawie art.627 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt 4, art.3 ust.1 i art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r., o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 3.932,55 oraz opłatę w kwocie 2.300 złotych.

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Oskarżony Ł. L. od około 17 roku życia miał kontakt ze środkami odurzającymi w postaci marihuany, którą zażywał przy różnych okazjach. Podczas spotkań ze swoimi znajomymi częstokroć spożywali oni wspólnie alkohol, jak również palili marihuanę. Wśród znajomych oskarżonego (zamieszkujących w S. oraz jego okolicach) wiadomym było, że Ł. L. jest osobą, która może „załatwić” marihuanę, wobec czego w razie takiej potrzeby zwracali się oni do oskarżonego za pomocą wiadomości tekstowych SMS oraz przy wykorzystaniu aplikacji M. z pytaniami, czy oskarżony może im sprzedać marihuanę. Oskarżony w tego rodzaju sytuacjach, w zależności od ilości posiadanego narkotyku, oferował do sprzedaży marihuanę poszczególnym nabywcom. Oskarżony nigdy nie ujawnił organom swojego „źródła” narkotyków.

Jednym ze znajomych oskarżonego był A. J. (urodzony w dniu (...)), którego Ł. L. poznał w marcu- kwietniu 2018r. podczas meczu na trybunach stadionu „(...)”. Wraz z A. J. oraz innymi znajomymi oskarżony wielokrotnie spotykał się towarzysko, a podczas tych spotkań spożywali razem alkohol, palili marihuanę, którą oskarżony częstował A. J.. A. J. był również osobą, która odpłatnie nabywała od oskarżonego środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste - w okresie od marca 2018r. do dnia 5 stycznia 2019r. A. J. co najmniej 30-krotnie nabył od Ł. L. marihuanę, łącznie o wadze co najmniej 30 gram netto, za łączną kwotę co najmniej 1.500 złotych. Ostatnia transakcja miała miejsce w dniu 5 stycznia 2009r., kiedy to Ł. L. i A. J. zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji, a w wyniku przeszukania ujawniono przy nich marihuanę.

Kolejną osobą nabywającą narkotyki od oskarżonego był P. S., któremu Ł. L. wielokrotnie odpłatnie udzielił środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste - każdorazowo w ilości od 1 do 2,5 grama netto (wartości około 40 złotych za 1 gram). Łącznie Ł. L. udzielił P. S. tych środków odurzających co najmniej 100 gram netto, za łączną kwotę co najmniej 4.000 złotych. Transakcje te zostały przeprowadzone w okresie bliżej nieustalonym od sierpnia 2018r. do końca grudnia 2018r. na terenie S.. Celem nabycia narkotyku P. S. kontaktował się z Ł. L. telefonicznie.

Inną osobą kupującą marihuanę od oskarżonego był K. K., któremu Ł. L. również wielokrotnie odpłatnie udzielił mu środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Poszczególne transakcje dotyczyły marihuany w ilości od 1 do 5 gram netto, wartości około 40 złotych za 1 gram. Łącznie Ł. L. udzielił K. K. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze co najmniej 70 gram netto, za łączną kwotę co najmniej 2.800 złotych. Transakcje z K. K. zostały przeprowadzone w okresie bliżej nieustalonym od połowy 2017r. do końca grudnia 2018r. w S.. K. K. z Ł. L. również każdorazowo kontaktował się telefonicznie.

Kolejnym ustalonym odbiorcą marihuany od Ł. L. był D. M. (1), któremu oskarżony Ł. L. sprzedał czterokrotnie środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste - każdorazowo w ilości 1 grama netto, wartości około 40 złotych za 1 gram. Łącznie Ł. L. odpłatnie udzielił D. M. (1) środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze co najmniej 4 gram netto za łączną kwotę co najmniej 160 złotych, zaś transakcje te zostały przeprowadzone w okresie bliżej nieustalonym od października 2018r. do stycznia 2019r. na terenie S.. Również D. M. (1) kontaktował się z Ł. L. w sprawie zakupu narkotyków telefonicznie.

W dniu 5 stycznia 2019r. około godziny 16:15 w S. funkcjonariusze Policji w osobach sierż. M. A. i asp. P. H. zatrzymali oskarżonego Ł. L. i towarzyszącego mu A. J., którzy nerwowo rozglądając się dookoła zaglądali na posesje znajdujące się wzdłuż ul. (...). Dokonując ich przeszukania, funkcjonariusze Policji ujawnili przy oskarżonym Ł. L. dwa skрэty z zawartością suszu roślinnego koloru zielono-brunatnego o wadze 1,65 grama brutto (1,192 grama netto) schowane w paczce po papierosach oraz trzy woreczki strunowe z zawartością suszu roślinnego koloru zielono-brunatnego o wadze 4,60 grama brutto (2,803 grama netto). Z kolei przy A. J. odnaleziono woreczek strunowy z zawartością suszu roślinnego koloru zielono-brunatnego o wadze 1,45 grama brutto. Przeprowadzone przez funkcjonariuszy Policji przeszukanie lokalu mieszkalnego zajmowanego przez Ł. L. mieszczącego się przy ul. (...) w S. ujawniło z kolei woreczek foliowy z zawartością suszu roślinnego koloru zielono-brunatnego o wadze 5,18 grama brutto (4,563 grama

netto), kubek plastikowy z zawartością suszu roślinnego koloru zielono-brunatnego o wadze 11,55 grama brutto (5,735 grama netto) i pojemnik plastikowy z zawartością suszu roślinnego koloru zielono-brunatnego o wadze 12,40 grama brutto (11,669 grama netto). Dodatkowo funkcjonariusze Policji zabezpieczyli w miejscu zamieszkania oskarżonego wagę elektroniczną, młynek oraz puste woreczki strunowe.

Wykonane za pomocą testerów narkotykowych badania, potwierdzone następnie przez wyniki analizy wykonanej przez biegłego, wykazały, iż zabezpieczonymi u Ł. L. substancjami były środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 35,38 grama brutto (25,962 grama netto).

Właścicielka nieruchomości położonej przy ul. (...) w S. I. K., która udostępniła Ł. L. lokal na piętrze zajmowanego przez nią i jej rodzinę domu, nie posiadała wiedzy o działalności mężczyzny związanej z rozprowadzaniem środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste.

Oskarżony Ł. L. urodził się (...) w P., jest synem M. i A. z d. P.. Oskarżony jest bezdzietnym kawalerem, nie posiada nikogo na swym utrzymaniu. Legitymuje się wykształceniem średnim. Od września 2019r. Ł. L. jest zatrudniony jako monter stoisk targowych, uzyskując z tego dochód w wysokości 200 złotych dziennie (vide: k.316). Oskarżony nie posiada żadnego wartościowego majątku. Ł. L. nie był karany za przestępstwa, w miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię. Oskarżony nie jest uzależniony od środków odurzających.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów :

- w części wyjaśnień oskarżonego Ł. L. (k.299-300, 304-305, 316, 324 w zw. z k.43-45, 46, 168-170, 231-233),
- w całości zeznań świadków M. A. (k.300 w zw. z k.23), I. K. (k.305 w zw. z k.29), K. K. (k.300 w zw. z k.97-98), P. S. (k.300 w zw. z k.101-102),
- w części zeznań świadków: D. M. (1) (k.323 w zw. z k.197-198), A. J. (k.301-304 w zw. z k.33-34, 61-63),
- dowodów z dokumentów złożonych do akt sprawy i ujawnionych na rozprawie w postaci: protokołów zatrzymania (k.3-4, 11-12), protokołów przeszukania (k.6-8, 13-15, 20-22, 27-28, 87-90, 92-95), protokołów użycia testera narkotykowego (k.9, 16, 18), notatek urzędowych z przeważenia zabezpieczonych substancji (k.10, 17, 19), informacji uzyskanej z Krajowego Rejestru Karnego (k.32, 81), pism z Aresztu Śledczego w P. (k.59, 250), postanowienia o zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej (k.74), postanowienia o zarządzeniu przeszukania pomieszczeń i K. K. (k.86), opinii biegłego z zakresu przestępczości narkotykowej (koperty stanowiące k.109, 110), informacji przekazanych przez operatorów sieci komórkowych (k.133-136, 137-138, 140-141, 188, 191-192, 236-237, 247-248), wywiadu środowiskowego (k.184-186), kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień (k.218-224), pisma Komisariatu Policji w S. (k.311), pisma Prokuratury Rejonowej (...) w P. (k.314).

Oskarżony Ł. L. przyznał się do pierwszego z zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów, tj. do posiadania środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste wskazując jednak, iż miał je wyłącznie na własny użytek (k.44-45, 46, 233, 299). Podczas przesłuchania przeprowadzonego w dniu 15 maja 2019r. oraz na rozprawie głównej w dniu 11 września 2019r. Ł. L. przyznał się również do zarzutów III. i IV. aktu oskarżenia tj. do odpłatnego udzielania P. S. i K. K. środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaznaczając przy tym, iż nie pamięta dokładnie ilości, jakich im udzielił (k.233, 299). Przedmiotowe wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne, albowiem okazały się one zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań M. A., P. S. i K. K. oraz dokumentów takich jak protokoły przeszukania (k.6-8, 20-22), protokoły użycia testerów narkotykowych (k.9, 18) oraz opinia biegłego z zakresu przestępczości narkotykowej (vide: k.109, 110). Sąd pominął jedynie twierdzenie oskarżonego, iż ujawnione przy nim środki odurzające służyły zaspokojeniu wyłącznie jego potrzeb, albowiem przeczy temu zarówno łączna ich ilość, jak i zeznania P. S. i K. K., z których jednoznacznie wynika, iż Ł. L. zajmował się rozprowadzaniem marihuany.

Oskarżony Ł. L. nie przyznawał się natomiast do odpłatnego i nieodpłatnego udzielania A. J. środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste (k.45, 46, 233). Oskarżony utrzymywał, że wspólnie z A. J. zażywał marihuany, jednak bezpośrednio mu jej nie sprzedawał, albowiem obaj robili „zrzutkę” na konsumowany środek (k.46, 299). Jednocześnie Ł. L. podkreślił, że świadka A. J. poznał w połowie 2018r., a nie jak przyjęto w akcie oskarżenia w połowie 2017r., zaś podczas wspólnych spotkań oskarżony nie miał wątpliwości co do pełnoletności A. J. tym bardziej, że miał mu on kupować piwo (k.299). Przedmiotowe wyjaśnienia Ł. L. w ocenie Sądu zasługiwały na miano wiarygodnych w zakresie dotyczącym pełnoletności A. J. podczas odbywanych spotkań, w czasie których udzielał mu marihuany. Mając bowiem na uwadze ujawnione w toku postępowania okoliczności potwierdzające rozprowadzanie przez Ł. L. marihuany za niewątpliwe uznać trzeba, iż to on dostarczał A. J. bezpłatnie tego środka odurzającego. Dla prawnokarnej oceny zachowania oskarżonego indyferentnym pozostaje zaś fakt, iż oskarżony posiadając marihuany palił wspólnie ze świadkiem. Sąd odrzucił natomiast twierdzenia Ł. L., w których wypierał się on odpłatnego udzielania marihuany A. J., albowiem przeczą im zeznania samego A. J. złożone w dniu 7 stycznia 2019r. (k.34). W świetle zasad doświadczenia życiowego oraz zasad logicznego rozumowania powyższe wyjaśnienia oskarżonego również należy uznać za wykrętne i celowo przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania celem umniejszenia grożącej mu odpowiedzialności karnej. Jeżeli weźmie się bowiem pod uwagę fakt zajmowania się przez oskarżonego rozprowadzaniem środków odurzających w sposób zorganizowany, to trudno bezkrytycznie przyjąć, iż A. J. pozostawał poza gronem jego klientów, tym bardziej, że świadek nabywanie narkotyków od Ł. L. – zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie – potwierdził podczas pierwszego składania zeznań w niniejszej sprawie. Mając na uwadze powyższe, Sąd przedmiotowe wyjaśnienia oskarżonego ocenił jedynie jako częściowo wiarygodne.

Oskarżony nie przyznał się nadto do odpłatnego udzielania środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste D. M. (1) utrzymując, iż w ogóle go nie zna (k.233, 299). Dopiero na rozprawie głównej przeprowadzonej w dniu 30 października 2019r. Ł. L. oświadczył, że zna D. M. (1), przy czym ponownie zaznaczył, że nigdy nie sprzedawał mu marihuany. Według oskarżonego mógł on jeden raz wspólnie z D. M. (1) palić marihuany (k.324). Sąd nie dał wiary wskazanym wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem pozostają one w sprzeczności z odpowiadającymi prawdzie zeznaniami D. M. (1) złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego (k.198), z których jednoznacznie wynika, iż doszło pomiędzy nimi do czterech transakcji, w których Ł. L. udzielił D. M. (1) marihuany za kwotę 160 złotych, a które to zeznania korelowały również z zabezpieczonymi zapisami wiadomości na telefonie oskarżonego.

Konkludując, poza wyszczególnionymi kwestiami Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego Ł. L. jako częściowo wiarygodne i w takim zakresie wykorzystał je przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy. Pozostałe wyjaśnienia oskarżonego Sąd pominął uznając je za wyraz przyjętej linii obrony ukierunkowanej na złagodzenie grożącej mu odpowiedzialności karnej.

W pełni wiarygodnym dowodem były zeznania świadków w osobach K. K. i P. S., jak również D. M. (1), przy czym co do tego ostatniego - w zakresie zeznań złożonych przez niego w postępowaniu przygotowawczym (k.198), którzy w sposób szczerzy, spójny i logiczny zrelacjonowali okoliczności, w jakich oskarżony Ł. L. udzielał im środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, podając przy tym ilość udzielanych środków oraz cenę, którą byli każdorazowo zobowiązani za nie uiszczać. Informacje podane przez wymienionych świadków korespondowały z częściowo odpowiadającymi prawdzie wyjaśnieniami Ł. L., dlatego też Sąd nie znalazł powodów, aby podważyć ich autentyczność. Zeznania te korelowały również z zabezpieczonymi zapisami wiadomości tekstowych SMS oraz za pośrednictwem aplikacji M. odczytanymi z telefonu Ł. L.. W odniesieniu do świadka D. M. (1), Sąd jako wiarygodną i odpowiadającą prawdzie uznał wersję zdarzeń przedstawioną przez niego w postępowaniu przygotowawczym (k.198), kiedy to w sposób spontaniczny podał, że Ł. L. udzielił mu czterokrotnie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości 1 grama netto i wartości około 40 złotych za 1 gram. „Wycofując” przedmiotowe zeznania podczas rozprawy głównej w dniu 30 października 2019r. i utrzymując, iż w rzeczywistości oskarżony przekazał mu jednokrotnie i nieodpłatnie 0,5 grama marihuany, w ocenie Sądu, D. M. (1) dążył do polepszenia sytuacji procesowej Ł. L. i umniejszenia grożącej mu odpowiedzialności karnej. Brak było jednak jakichkolwiek podstaw ku temu, aby dać wiarę temu świadkowi na etapie postępowania jurysdykcyjnego, kiedy to miał on czas na przemyślenie i przygotowanie swoich zeznań z myślą o oskarżonym, z którym pozostaje w

relacjach towarzyskich. Zmiany swych zeznań świadek M. nie potrafił w ocenie Sądu wyjaśnić w sposób racjonalny. Zeznania D. M. (1) złożone na etapie postępowania przygotowawczego cechowały się niewątpliwie większym stopniem spontaniczności, a przez to były one bliższe prawdzie. Z uwagi na powyższe, Sąd dał wiarę świadkowi D. M. (1) jedynie co do okoliczności ujawnionych podczas jego pierwszego przesłuchania w sprawie. W odniesieniu natomiast do zeznań K. K. i P. S., Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do ich zgodności z prawdą, dlatego też uznał je w całości za wiarygodne.

Zeznania złożone przez świadka A. J. w toku niniejszego postępowania zostały ocenione przez Sąd jako częściowo wiarygodne. W pierwszej kolejności Sąd dał wiarę A. J. co do tego, że wspólnie z oskarżonym zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji w dniu 5 stycznia 2019r. na terenie S., a każdy z nich miał przy sobie narkotyki w postaci marihuany. Okoliczność ta jest bezsporna w świetle pozostałego materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań M. A. oraz wyników badań wykonanych przy pomocy testerów narkotykowych (k.9, 16, 18). Jako zgodne z prawdą Sąd ocenił również zeznania A. J. dotyczące bezpłatnego udzielania mu przez oskarżonego marihuany, albowiem w tym zakresie A. J. był konsekwentny w toku całego postępowania (k.34, 301). W odniesieniu natomiast do transakcji, podczas których A. J. miał odpłatnie nabywać od oskarżonego marihuanę (co do samego faktu zaistnienia takich transakcji), Sąd wiarę dał zeznaniom świadka złożonym na etapie postępowania przygotowawczego w dniu 7 stycznia 2019r. (k.34), a zatem dwa dni po zatrzymaniu jego i Ł. L. przez funkcjonariuszy Policji. Podczas kolejnych zeznań świadek utrzymywał, że jedynie zrzucił się z oskarżonym na marihuanę (k.62, 301), niemniej w ocenie Sądu niewątpliwym jest, iż faktycznie pomiędzy Ł. L., a A. J. doszło do trzydziestu transakcji, w trakcie których świadek nabył od oskarżonego co najmniej 30 gram ziela konopi innych niż włókniste o wartości co najmniej 1.500,00 złotych (k.34). Sąd przyjął jednak, wbrew tezie aktu oskarżenia, iż wszystkie transakcje miały miejsce w okresie od marca 2018r. do dnia 5 stycznia 2019r., a zatem w okresie, w którym A. J. był już pełnoletni. Na ten właśnie okres świadek wskazywał w złożonych w dniach 11 stycznia 2019r. i 11 września 2019r. zeznaniach (k.62, 301). W ocenie Sądu brak było natomiast w niniejszej sprawie wystarczających dowodów, aby przyjąć, iż którakolwiek z transakcji miała miejsce przed ukończeniem przez A. J. 18-ego roku życia (czyli przez 17 marca 2018r.), albowiem okoliczność ta bynajmniej nie wynikała kategorycznie z pierwotnie złożonych przez świadka zeznań (k.34), zaś oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnego innego dowodu mogącego posłużyć ich weryfikacji. Podkreślić zresztą należy, iż pierwsze zeznania A. J. złożone w dniu 7 stycznia 2019r. były na tyle mało precyzyjne i niejasne w zakresie jego wieku podczas transakcji narkotykowych z oskarżonym, że oskarżyciel publiczny sam z własnej inicjatywy, z urzędu zdecydował o ponownym wezwaniu A. J. na przesłuchanie (vide: pismo Prokuratora do policji k.314), co jednak nie doprowadziło do uzyskania dowodów mogący stanowić skuteczną podstawę do postawienia oskarżonemu Ł. L. zarzutów kwalifikowanych z art.58 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i z art.59 ust.2 tej ustawy. Dlatego też uwzględniając zeznania A. J. złożone podczas kolejnych jego przesłuchań w dniach 11 stycznia 2019r. i na rozprawie w dniu 11 września 2019r. (k.62, 301) oraz regułę wyrażoną w art.5§2 k.p.k., Sąd przyjął, iż oskarżony Ł. L. nie udzielał A. J. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w okresie, gdy świadek ten był osobą małoletnią.

Świadek I. K. nie posiadała informacji w przedmiocie okoliczności objętych aktem oskarżenia, niemniej jednak zeznała co do udostępnienia Ł. L. lokalu znajdującego się na piętrze domu położonego przy ul. (...) w S. zajmowanego przez nią i jej rodzinę. W powyższym zakresie, Sąd zeznania świadka I. K. ocenił jako odpowiadające prawdzie.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miały natomiast znaczenia zeznania świadków T. S. (k. 305 w zw. z k. 77), J. M. (k. 305 w zw. z k. 79), M. D. (1) (k. 305 w zw. z k. 105-106), M. G. (k. 305 w zw. z k. 193-195), D. S. (k. 301 w zw. z k. 201-202), M. K. (k. 305 w zw. z k. 205-206) i M. D. (2) (k. 305 w zw. z k. 209-210), albowiem nie posiadali oni informacji na temat okoliczności objętych postawionymi oskarżonemu zarzutami. Na rozprawie głównej przeprowadzonej w dniu 11 września 2019r. świadek D. S. zeznał, iż jedynie słyszał o zatrzymaniu Ł. L. w związku z handlem narkotykami, nie zaś o tym, iż faktycznie się tym zajmuje (k.301). Z uwagi jednak na treść zeznań świadków K. K., P. S., D. M. (1) i A. J., charakter działalności oskarżonego Ł. L. nie budził żadnych wątpliwości.

W poczet wiarygodnego materiału dowodowego Sąd włączył zeznania M. A., na podstawie których możliwe było odtworzenie okoliczności, w jakich doszło do zatrzymania Ł. L. w dniu 5 stycznia 2019r. Interweniujący wówczas funkcjonariusz Policji zeznał również co do rodzaju oraz ilości ujawnionych przy Ł. L. oraz w miejscu jego zamieszkania

środków odurzających, a jego relację potwierdziły wyniki przeprowadzonych na testerach narkotykowych badań (k.9, 18) oraz wyniki uzyskane dzięki wykonanej przez biegłego analizie (koperty stanowiące k.109, 110). W konsekwencji, Sąd zeznania świadka M. A. uznał za wiarygodne i wykorzystał przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy.

Za przydatną Sąd uznał także opinię biegłego z zakresu przestępczości narkotykowej (koperty stanowiące k.109, 110), na podstawie której możliwym było jednoznaczne ustalenie rodzaju zabezpieczonych u Ł. L. substancji, które okazały się środkami odurzającym w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Przedmiotowa opinia jest jasna, pozbawiona sprzeczności, a nadto w sposób pełny udziela odpowiedzi na zadane pytania. Nadto, wymieniona opinia została sporządzona w oparciu o posiadane przez biegłego wiadomości specjalne w sposób obiektywny i fachowy, dlatego też Sąd uznał ją za pełnowartościowy dowód.

W ocenie Sądu na przymiot wiarygodności zasługują pozostałe dokumenty załączone do akt sprawy. W związku z faktem, iż zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych, zaś Sąd nie znalazł żadnego powodu, aby uczynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

w odniesieniu do czynu zarzucanego Ł. L. w pkt. I. aktu oskarżenia (punkt 1. części rozstrzygającej wyroku)

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności postawionego oskarżonemu w punkcie I. aktu oskarżenia zarzutu, Sąd na podstawie całokształtu zebranego w toku postępowania materiału dowodowego, spośród którego najistotniejsze znaczenie miały w pełni wiarygodne wyjaśnienia Ł. L., w całości odpowiadające prawdzie zeznania M. A. oraz dokumenty w postaci protokołów przeszukania (k. 6-8, 20-22), protokołów użycia testerów narkotykowych (k. 9, 18) oraz opinii biegłego z zakresu przestępczości narkotykowej (koperty stanowiące k. 109, 110), bezsprzecznie ustalił, że Ł. L. dopuścił się zarzucanego mu w pkt. I. aktu oskarżenia przestępstwa. Funkcjonariusze Policji ujawnili bowiem w trakcie zatrzymania Ł. L. w dniu 5 stycznia 2019r. w S., że posiadał on środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 35,38 grama brutto (25,962 grama netto). W wyniku przeprowadzonych czynności przeszukania osoby oskarżonego oraz zajmowanego przez niego lokalu mieszczącego się przy ul. (...) w S. zabezpieczono 3 woreczki strunowe z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 4,60 grama brutto (2,803 grama netto), dwa skręty z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,65 grama brutto (1,192 grama netto), woreczek foliowy z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 5,18 grama brutto (4,563 grama netto), kubek plastikowy z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 11,55 grama brutto (5,735 grama netto) oraz pojemnik plastikowy z zawartością środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 12,40 grama brutto (11,669 grama netto). Oskarżony Ł. L. przyznał się do posiadania ujawnionych środków odurzających, a jego relacja została jednoznacznie potwierdzona treścią złożonych do akt dokumentów, w tym przede wszystkim protokołów użycia testerów narkotykowych i opinii biegłego, których wartości dowodowej nie sposób kwestionować. Wskazać należy, że działanie przestępcze, o którym stanowi art.62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych, przy czym posiadanie ich jest karalne bez względu na cel tego posiadania (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 września 2012r., II AKa 261/12, Lex nr 1238645). „ Posiadanie” jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, przez co może być wykonywane zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem innej osoby (D. Wysocki, Pojęcie „posiadania” w prawie karnym, Prok. i Pr. 2000, nr 2, s. 14). Oskarżony z pewnością zdawał sobie sprawę z rodzaju posiadanych substancji, jednak pomimo tej wiedzy chciał je posiadać, co świadczy o istnieniu po jego stronie umyślności w zamiarze bezpośrednim. Ujawnione okoliczności stanu faktycznego dotyczące posiadania przez Ł. L. środków odurzających wręcz podreźnikowo wpisują się w przedstawioną charakterystykę czynu zabronionego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii, przez co jego sprawstwo za przestępstwo opisane w punkcie I. uznać należy za niewątpliwe.

w odniesieniu do czynów zarzuconych Ł. L. w pkt.II.-V. aktu oskarżenia (przypisanych w pkt.2 a-d. części rozstrzygającej wyroku)

Kontynuując wskazać należy, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób niewątpliwy wykazało, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona przestępstw stypizowanych w art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem działając w krótkich odstępach czasu oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (zainteresowania poszczególnych nabywców marihuany jej zakupem), a nadto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił A. J. (czyn przypisany w pkt.2a części rozstrzygającej wyroku), P. S. (czyn przypisany w pkt.2b części rozstrzygającej wyroku), K. K. (czyn przypisany w pkt.2c części rozstrzygającej wyroku) oraz D. M. (2) (czyn przypisany w pkt.2d części rozstrzygającej wyroku), środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilościach wskazanych w zaskarżonym wyroku, przy czym uczynił to odpłatnie – po uiszczeniu przez danego nabywcę stosownej, umówionej ceny. O „udzieleniu innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej” można mówić jedynie wówczas, gdy sprawca sprzedaje ów środek osobie będącej konsumentem narkotyku, a więc gdy środek ten przeznaczony jest na zaspokojenie jej potrzeb jako konsumenta, a nie jako dealera (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 marca 2001r., II AKA 34/01, OSA 2002, z. 4, poz. 31 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 czerwca 2002r., II AKA 201/02, KZS 2003, z. 2, poz. 63). Jednocześnie dla odpowiedzialności sprawcy nie jest istotne, czy osoba, której udzielił środka odurzającego lub substancji psychotropowej, faktycznie ich użyła (K. Łucarz, A. Muszyńska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Oficyna 2008, do art.58 i art.59 u.p.n.). Każde odpłatne udzielanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej innej osobie wyczerpuje pojęcie działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej statuując ocenę zachowania sprawcy w ramach czynu penalizowanego przez art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 lutego 2006r., II AKA 290/05, KZS 2006/12/48). Treść w całości wiarygodnych zeznań K. K. i P. S. oraz uznana za wiarygodną część zeznań A. J. i D. M. (1), jak również treść częściowo odpowiadających prawdzie wyjaśnień oskarżonego, jednoznacznie potwierdzają fakt przestępczej działalności oskarżonego Ł. L.. Oskarżony pozostawał w kontakcie telefonicznym z poszczególnymi klientami, z którymi następnie uzgadniał ilość podlegającej udzieleniu marihuany oraz cenę za 1 gram.

W tym miejscu wskazać należy, iż na podstawie wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego koniecznym okazało się dokonanie przez Sąd modyfikacji zarówno opisu, jak i kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie II. aktu oskarżenia dotyczącego transakcji narkotykowych przeprowadzanych z A. J.. W pierwszej kolejności Sąd, opierając się na zeznaniach A. J. oraz wyjaśnieniach oskarżonego Ł. L., zmienił czas popełnienia czynu przyjmując, iż do zarówno do odpłatnych, jak i nieodpłatnych transakcji narkotykowych dochodziło w okresie od marca 2018r. do dnia 5 stycznia 2019r., a zatem w okresie, gdy A. J. był już osobą pełnoletnią. Wbrew stanowisku oskarżyciela publicznego, na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów brak jest podstaw ku temu, aby przyjąć, iż część transakcji miała miejsce przed marcem 2018r., tj. gdy A. J. był osobą małoletnią. Okoliczność ta w żaden sposób nie wynika kategorycznie również z zeznań samego A. J., który – jak już wyżej wspomniano - wobec ogólności pierwszych złożonych w sprawie zeznań w dniu 7 stycznia 2019r. (k.34) z inicjatywy samego oskarżyciela publicznego został ponownie wezwany na komisariat policji w charakterze świadka. Warto w tym miejscu przytoczyć, co zdaniem samego oskarżyciela publicznego nie zostało wówczas w sposób kategoryczny wyjaśnione na jakie okoliczności miał zostać ponownie przesłuchany A. J., a mianowicie celem ustalenia m.in. „Czy Ł. L. kiedy poznał A. J. wiedział, że jest on niepełnoletni, czy wiedział ile dokładnie ma lat, skąd wiedział?; Czy wiedział, że A. J. uczy się w szkole i w jakiej szkole? Jak często i w jakiej ilości w okresie od czerwca 2017 do marca 2018 (kiedy osiągnął pełnoletniość) Ł. L. udzielił A. J. narkotyków? Odpłatnie czy nieodpłatnie? Jak często i w jakiej ilości w okresie od marca 2018 do stycznia 2019 Ł. L. udzielił A. J. narkotyków? Odpłatnie czy nieodpłatnie?”, co jednoznacznie wynika z pisma skierowanego przez prokuratora do Komisariatu Policji w S. z dnia 10 stycznia 2019r. (k.314). Zeznając po raz drugi w postępowaniu przygotowawczym w dniu 11 stycznia 2019r., a następnie na rozprawie głównej w dniu 11 września 2019r. (k.62, 301) A. J. konsekwentnie wskazywał na znajomość z oskarżonym po skończeniu przez niego 18 lat. Wersję świadka w tym zakresie w całości potwierdził sam oskarżony. Z uwagi na powyższe, Sąd zgodnie z regułą wyrażoną w art.582 k.p.k. przyjął, iż brak jest wystarczających dowodów by ustalić kategorycznie, że oskarżony Ł. L. udzielał A. J. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste

w okresie, gdy świadek było osobą małoletnią. W konsekwencji Sąd ustalił, że wszystkie transakcje miały zatem miejsce, gdy A. J. był już osobą pełnoletnią. Podkreślić należy raz jeszcze, że fakt wezwania A. J. po raz drugi na przesłuchanie i to w przeciągu zaledwie czterech dni, niezbicie dowodzi, iż oskarżyciel publiczny sam miał poważne wątpliwości co do okresu oraz charakteru przestępczego procederu przypisanego oskarżonemu Ł. L. warunkującego jego kwalifikację prawną, dostrzegał ogólnikowość pierwotnych wypowiedzi A. J. w tym zakresie i „niestaranność” przesłuchującego go pierwotnie funkcjonariusza policji, który zaniechał doprecyzowania ogólnikowych wypowiedzi przesłuchiwanego. Pomimo braku dostatecznych ku temu podstaw, oskarżyciel publiczny zakwalifikował jednak czyn oskarżonego z art. 58 ust. 1 w zw. z art. 58 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., podczas gdy ujawniony i zebrany przez niego materiał dowodowy w ocenie Sądu uzasadniał jedynie kwalifikację prawną obejmującą podstawowe typy przestępstw odpłatnego i nieodpłatnego udzielania środków odurzających (względem osoby już pełnoletniej). Dlatego też koniecznym okazało się dokonanie przez Sąd odpowiedniej korekty zarówno opisu czynu oskarżonego dotyczącego A. J., jak i jego kwalifikacji prawnej. Kontynuując wskazać należy, że Sąd uwzględniając zeznania A. J. z dnia 7 stycznia 2019r. (k.34) przyjął, że pomiędzy nim a oskarżonym doszło do co najmniej trzydziestu transakcji, podczas których A. J. nabył od Ł. L. co najmniej 30 gram ziela konopi innych niż włókniste o wartości co najmniej 1.500 złotych. Niezależnie od powyższego, Sąd ustalił, iż pomiędzy mężczyznami doszło również do nieodpłatnego udzielenia środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w nieustalonej ilości i wartości. Na fakt bezpłatnego udzielenia marihuany A. J. konsekwentnie wskazywał w toku całego postępowania (k.34, 301). W konsekwencji przyjąć należało, że oskarżony Ł. L. w odniesieniu do A. J. dopuścił się czynu zabronionego wyczerpującego znamiona z art.59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jak i z art.58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (wyłącznie w ich typach podstawowych).

W ocenie Sądu przestępstw przypisanych w punktach 2a-d części rozstrzygającej wyroku oskarżony Ł. L. dopuścił się w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim kierunkowym (*dolus directus coloratus*), albowiem wszystkie przeprowadzone transakcje były przez niego dokonywane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy za udzielone odpłatnie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Dodatkowo wskazać należy, że okoliczności, iż A. J. za część marihuany nie musiał płacić warunkowały kumulatywne zakwalifikowanie czynu oskarżonego opisanego w punkcie 2a części rozstrzygającej wyroku z uwzględnieniem przepisu art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii (zob. m.in. K. Łucarz, A. Muszyńska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Oficyna 2008, do art. 58 i art. 59 u.p.n.). Z powyższych względów należało przyjąć zrealizowanie przez oskarżonego również strony podmiotowej czynów zabronionych przypisanych mu w pkt.2a-d części rozstrzygającej wyroku.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że Sąd na podstawie ujawnionych w toku postępowania okoliczności przyjął, iż każdego z czterech przestępstw przypisanych w pkt.2a-d części rozstrzygającej wyroku Ł. L. dopuścił się w warunkach czynu ciągłego z art.12§1 k.k. Oskarżony działał bowiem w krótkich odstępach czasu (na przestrzeni kilku miesięcy w stosunku do poszczególnych klientów) i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jakim było rozprowadzanie narkotyków oraz osiągnięcie korzyści majątkowej (poza przypadkiem dotyczącym bezpłatnego udzielenia marihuany A. J.). W niniejszej sprawie istniejący z góry powzięty zamiar dotyczył udziału w obrocie narkotykami celem osiągnięcia korzyści majątkowej i był realizowany przez Ł. L. w odniesieniu do danego klienta przy każdej nadarzającej się okazji, w krótkich odstępach czasu. Dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest zatem konieczne, aby oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności wiedział z góry, że w konkretnym dniu, w konkretnym miejscu wprowadzi do obrotu określoną ilość określonego rodzaju narkotyku, lecz kluczowym jest, że chciał popełnić czyn ciągły, o czym świadczy łączna ilość przeprowadzonych przez niego transakcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 grudnia 2004 r., II AKa 223/04, KZS 2005, nr 7-8, poz. 98). Sąd nie miał wątpliwości, iż z punktu widzenia podmiotowego zachowania oskarżonego względem poszczególnego „klienta” spajał jeden zamiar, którym było dążenie do zbywania narkotyków danej osobie i osiągnięcia z tego tytułu zysków.

Dodatkowo, czyny oskarżonego Ł. L. przypisane mu w pkt.2a-d części rozstrzygającej wyroku zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, albowiem oskarżony poszczególnych tych przestępstw dopuścił się w krótkich

odstępach czasu (w okresie od połowy 2017r. do dnia 5 stycznia 2019r.) oraz z wykorzystaniem takiej samej sposobności (chęci nabycia narkotyku przez poszczególnego klienta, który zgłaszał się do oskarżonego ze swoimi potrzebami).

odnośnie wymiaru kary

Rozważając w świetle dyrektyw z art.53§1 i §2 k.k. oraz art.115§2 k.k. kwestię wymiaru kary Ł. L. za przypisane mu przestępstwa, Sąd miał na uwadze, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Nadto, Sąd uwzględnił zarówno okoliczności wpływające łagodząco, jak i obciążająco na sytuację procesową oskarżonego.

Czyny oskarżonego są niewątpliwie społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów Ł. L., Sąd kierował się kryteriami zawartymi w art.115§2 k.k. W ocenie Sądu czyny, których dopuścił się Ł. L. cechuje społeczna szkodliwość, której stopień należy określić jako wysoki. Czyny te godzą bowiem w podlegające ochronie prawnej dobro w postaci życia i zdrowia społeczeństwa jako całości. Za przedstawioną oceną stopnia społecznej szkodliwości czynów zabronionych przypisanych oskarżonemu Ł. L. przemawia również ustalenie, że dopuścił się ich w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim.

Czyny, o których mowa zostały nadto przez oskarżonego zawinione, jako że od Ł. L., osoby dorosłej, zdrowej psychicznie i nie znajdującej się w żadnych anomalnych sytuacjach motywacyjnych, można było w rozpatrywanych przypadkach wymagać zachowania zgodnego z prawem. Oskarżony świadomie i w pełni dobrowolnie nabywał środki odurzające, a następnie udzielał je odpłatnie i nieodpłatnie (w przypadku A. J.), jak również posiadał je zdając sobie sprawę z tego, że obowiązujące przepisy takich zachowań zabraniają. Tym samym stopień winy oskarżonego należy uznać za znaczny.

Okolicznością oddziałującą obciążająco na sytuację procesową oskarżonego było przede wszystkim wypełnienie ustawowych znamion kilku czynów zabronionych, penalizowanych przez ustawę z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w przypadku przestępstw przypisanych w pkt.2a-d nadto działanie za każdym razem w warunkach czynu ciągłego, a w stosunku do wszystkich tych czterech przestępstw – w warunkach ciągu przestępstw.

Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał natomiast złożenie wyjaśnień, które częściowo okazały się wiarygodne, przyznanie się do części z zarzuconych mu czynów oraz uprzednią niekaralność, a także fakt, iż przedmiotem transakcji narkotykowych była środek odurzający w postaci ziela konopii innych niż włókniste, a więc narkotyk tzw. lekki.

Uznając winę i sprawstwo oskarżonego Ł. L. Sąd wymierzył mu:

- za przestępstwo z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za ciąg czterech przestępstw przypisanych w pkt.2a-d jedną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych, ustalając na podstawie art.33§3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50,00 złotych.

W ocenie Sądu, wymierzenie kary grzywny uświadomi oskarżonemu ekonomiczną nieopłacalność popełniania przestępstw, przez co w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego. Przyjęta przez Sąd liczba stawek dziennych jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Wysokość jednej stawki dziennej została z kolei ustalona zgodnie z kryteriami wskazanymi w art.33§3 k.k.. Wskazać należy, że oskarżony jest osobą młodą, zdrową i zdolną do pracy, dlatego też należy się spodziewać, iż zdoła wyasygnować odpowiednie środki finansowe na uiszczenie orzeczonej względem niego kary grzywny. W tej sytuacji wysokość jednej stawki dziennej grzywny przyjęta na poziomie 50 złotych nie może być uznana za nadmiernie surową.

Biorąc pod uwagę fakt, iż Ł. L. popełnił ciąg przestępstw i jedno przestępstwo, za które wymierzono mu kary tego samego rodzaju, a zatem kary podlegające łączeniu, Sąd był zobligowany do połączenia tych kar i wymierzenia oskarżonemu kary łącznej.

Analizując kwestię wymiaru kary łącznej Sąd uznał, iż najwłaściwszą zasadą dla oceny tej kary będzie zasada całkowitej absorpcji. Za określeniem wymiaru kary łącznej z wykorzystaniem tej zasady przemawiała zbieżność czasowa popełnionych przez oskarżonego przestępstw oraz tożsamość w zakresie naruszonych nimi dóbr podlegających ochronie prawnej. W ocenie Sądu również względy ogólnoprewencyjne oraz indywidualnoprewencyjne w przypadku oskarżonego przemawiały za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Dlatego też Sąd uznał, iż karą sprawiedliwą i adekwatną dla popełnionych przez oskarżonego Ł. L. przestępstw będzie kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona w punkcie 3. części rozstrzygającej wyroku. W ocenie Sądu oskarżonego Ł. L. nie można uznać za osobę całkowicie zdemoralizowaną i wymagającą szczególnie długiego oddziaływania resocjalizacyjnego w warunkach izolacji penitencjarnej. Oskarżony co prawda dopuścił się szeregu przestępstw, niemniej jednak do tej pory nie był on osobą karaną za przestępstwa, dlatego też wysokość wymierzonej mu represji karnej, wbrew stanowisku oskarżyciela publicznego nie powinna oscylować na poziomie 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał również na uwadze stosunkowo młody wiek oskarżonego oraz jego postawę w toku niniejszego procesu, która także uprawniała do stwierdzenia, iż nie wymaga on poddania go długiemu procesowi resocjalizacji.

Postępując zgodnie z dyrektywą pomieszczoną w art.63§1 k.k., Sąd zaliczył Ł. L. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godziny 16:20 dnia 5 stycznia 2019r. do godziny 14:10 dnia 16 maja 2019r..

W oparciu o przepis art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd w punkcie 5. części rozstrzygającej wyroku orzekł wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Fundacji (...) z siedzibą przy ul. (...) w P. w wysokości 3.000 złotych, która poza funkcją represyjną winna wobec oskarżonego spełnić funkcję kompensacyjną, co w przypadku niniejszej sprawy wiąże się z partycypacją w społecznych kosztach leczenia i zapobiegania zjawisku narkomanii.

Stosując przepis art.45§1 k.k., Sąd orzekł o przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionych przez oskarżonego Ł. L. przestępstw przypisanych mu w punkcie 2 części rozstrzygającej wyroku w wysokości 8.460 złotych.

W punktach 7–8 części rozstrzygającej wyroku Sąd rozstrzygnął natomiast o zabezpieczonych w toku niniejszego postępowania dowodach rzeczowych orzekając ich przepadek na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu w wysokości 3.932,55 złotych, a także opłatę, której wysokość została ustalona w oparciu o przepis art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r., o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223) na kwotę 2.300 złotych. Sąd uznał, że Ł. L. ze względu na sytuację osobistą i majątkową, jak również z uwagi na posiadane możliwości zarobkowe będzie w stanie je uiścić. Brak było jakichkolwiek podstaw ku temu, by zwolnić oskarżonego od kosztów wynikłych wskutek przeprowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego.

SSO Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

- 1) sporządzone uzasadnienie odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - obrońcy oskarżonego Ł. L. – adw. S. J.,

- prokuratorowi (bez akt – z uwagi na konieczność zapewnienia dostępu do nich również drugiej stronie postępowania)

3) przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub wraz z apelacją.

Poznań, dnia 22 listopada 2019r.

SSO Tomasz Borowczak